

[Kirkeministeren]

dreårige, der er konfirmeret, er jo tidsmæssigt meget beskeden. Man plejer at regne med, at konfirmationsalderen kan variere mellem 12 og 14 år – der kan måske også være nogle enkelte konfirmander på 11½ og 15 år – altså et ganske beskeden spænd. Begrebet »den sædvanlige konfirmationsalder« bruges kun i én forbindelse, den antages nemlig normalt at være minimumsalderen for, at man kan stå fadder ved en barnedåb. Men ellers er der ikke knyttet nogen retsvirkninger til konfirmation, og det mener jeg heller ikke der bør være.

Med andre ord synes jeg ikke, at denne minimumsalder er et fast kriterium, som skal have indvirkning på de unges retlige handlefrihed, men jeg erkender, at 15-års-grænsen bruges i en række andre forbindelser, f.eks. i forbindelse med begravelse og ligbrænding og nogle bestemmelser i myndighedsloven.

Man kan også sige det sådan: Det vil ikke medføre faktiske ulemper for et barn, der er døbt og konfirmeret, hvis forældrene beslutter, at barnet skal meldes ud af folkekirken. Hvad skulle det være? Den unge kan ligesom alle andre deltage i folkekirkens gudstjenester, som jo er offentlige, og den unge kan ikke indgå ægteskab før det fyldte 18. år. Og derfor mener jeg altså, at den unge ikke mister nogen rettigheder, selv om han eller hun er meldt ud.

Endelig er der et argument, som Kristeligt Folkeparti måske ikke har været fuldt opmærksom på, nemlig spørgsmålet om, at vi griber ind i forældremyndigheden. Det synes jeg er en væsentlig forudsætning for, hvad man kunne kalde for familiens enhed, og hvis jeg har forstået tingene rigtigt, er det også noget, Kristeligt Folkeparti normalt lægger vægt på. Og til slut skal jeg sige, at dette spørgsmål om 15-års-grænsen blev rejst under Folketingets behandling af loven i 1991. Der blev ikke stillet ændringsforslag, og Kirkeudvalget fandt heller ikke anledning til at nævne problemet i betænkningen.

Alt i alt vil jeg sige, at jeg har meget svært ved at se, at dette forslag skulle have nogen praktisk betydning.

Hanne Andersen (S):

I loven om medlemskab af folkekirken, som vi behandlede i 1991, siges det, at indehaveren af forældremyndigheden kan udmelde ugifte personer under 18 år af folkekirken, dog såle-

des, at personer, der er fyldt 15 år, skal give deres samtykke til udmeldelsen. Denne bestemmelse stammer, så vidt jeg kan se, fra myndighedslovens § 50, der siger, at i vigtige anliggender skal værger så vidt muligt indhente erklæring fra den umyndige, hvis han er fyldt 15 år.

Forslagsstillerne ønsker at ændre denne samtykkeregulering, når det handler om udmeldelse af folkekirken, således at når de pågældende unge mennesker er konfirmerede, skal man indhente deres samtykke. Dette krav om samtykke fra et ungt menneske, der er konfirmeret og altså også døbt, kan være udsprunget af et ønske om at vise det unge menneske yderligere respekt, og det er jeg faktisk overbevist om at forældrene også gør. Jeg er også overbevist om, at sognepræsten i et givet tilfælde ville være opmærksom på problemet og søge kontakt med de unge, hvis præsten i det hele taget skulle komme ud for udmeldelse af en hel familie. Jeg har selv rettet henvendelse til et par sognepræster, som har siddet mange år i embedet, og spurgt, hvilke erfaringer de har på dette område, og de har faktisk aldrig været ude for sådanne familieudmeldelser.

Men vi vil meget gerne se på forslaget i udvalget og undersøge, om der er vanskeligheder med at føre det ud i livet. Jeg tror, der kan blive problemer i forhold til myndighedsloven, det vil i hvert fald blive sådan, at unge mennesker mellem 15 og 18 år, der ikke er konfirmerede, vil blive stillet ganske meget ringere, og det kan vi i hvert fald ikke være med til. Det er også et spørgsmål, hvordan forslagsstillerne har tænkt sig at administrere loven, om det under alle omstændigheder skal dokumenteres på den ene eller anden måde, at de unge er konfirmerede, for udmeldelsen behøver jo ikke at ske i det sogn, hvor man er konfirmeret.

Men som sagt vil vi gerne se nærmere på forslaget. Vi tror ikke, det er noget stort problem, vi tror ikke, der findes et stort antal udmeldelser, der omfatter en hel familie, og vi drøftede jo også spørgsmålet i sidste folketingssamling.

Eva Møller (KF):

På baggrund af ministerens tale og den socialdemokratiske ordførertale er det ikke nødvendigt for mig på Det Konservative Folkepartis vegne at komme med nogen lang redegørelse. Jeg mener, det er helt klart for alle, hvilke